

РЕШЕНИЕ

№ 3048

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2323** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба от Г. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], чрез адвокат Й. от САК, срещу Решение без номер от 03.01.2020 г., н.а.х.д. №4606 по описа на СРС за 2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-005358/12.04.2017г., издадено от началник Отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), само в частта за наложеното на Г. Д. административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и затова, че на 02.04.2017г. около 22:00ч.в [населено място], на посочените в НП място на установяване на нарушението и посока на движение на управлявания от касатора лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Г. Н. Л., като водачът при извършена проверка отказал да му бъде направена проба за употреба на алкохол с техническо средство АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР 7510 + №0209, по издадения талон №0027674 в периода от 45 минути след връчването на талона във МБАЛ „Света А.“, касаторът не е изпълнил предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му – нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП, както и за нарушения на чл.100, ал.1, т.1 и т.2 ЗДвП - не носи

свидетелства за управление на МПС и за регистрацията на МПС, за които нарушения са наложени на основание на основание чл.183, ал.1, т.1 предложение 1 и 3 две административни наказания „глоба“ в размер на 10лв.

Касаторът претендира, че не е извършил вменените му нарушения по чл.174, ал.3 ЗДвП, като оспорва извода на въззивния съд, че с поведението си е възпрепятствал проверката с техническо средство Алкотест Дрегер като не е издишал достатъчно количество въздух, което съставлявало според него предположение на съда. Оспорва преценката на съда за съответствието на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – не съдържаха описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Твърди се, че съдът е допуснал съществено нарушение, като е приобшил изготвена при предишното разглеждане на делото почеркова експертиза, без да бъде разпитвано вещото лице и не била приета по делото – нарушение на съдопроизводствените правила и на принципа за непосредственост, претендира нарушение на чл.18 НПК.

Счита, че по делото не можело да се направи извод, че на касатора е предаден реално талон за медицинско изследване, това не се потвърдило и от разпита на актосъставителя. Жалбоподателят дал подробно възражение, според което неколккратно бил изпробван с Алкотест дрегер, но не му бил съобщен резултат, той лично поискал да бъде изпратен за кръвна проба, но не бил изпратен и не му бил даден протокол, не му била предоставена възможност да напише възражение. Счита, че датата и часа на нарушението, посочени в АУАН и НП- 02.04. около 22ч. не можело да бъдат отнесени към нарушението, представляващо нарушение на предписанието за медицинско изследване. Видно било от съдържанието на талона за кръвна проба, че е връчен в 23ч. на същата дата, в същия талон било предоставено като време 45 минути от връчването му. за явяване в МБАЛ за изследване, което време изтичало на 03.04.в 00:45ч.Предвид на тези съображения, не следвало да бъде наказван за деяние, което не бил извършил към момента, посочен в АУАН и НП. За останалите две нарушения бланкетно се твърди, че поради същите съображения не било доказано извършването им. Липсвала предварително установена доказателствена сила на АУАН. Моли съда да отмени съдебното решение и вместо него – да постанови решение, с което да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), не е представляван по делото и не е изразено становище по касационната жалба.

ПРОКРОРЪТ – Ю. при Софийска градска прокуратура, представи заключение, с което моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посоченото в жалбата касационно основание, становищата на страните и заключението на прокурора, и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания и тези по чл.218, ал.2 АПК, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение районният съд е приел за установена описаната в АУАН и

НП фактическа обстановка, както и издаването на АУАН и НП от компетентни органи, както и при спазване на процесуалните правила и изискванията за съдържание, предвидени в ЗАНН. Фактите и обстоятелствата са установени въз основа на приобщените доказателства по административнонаказателната преписка и от разпита пред съда на актосъставителя. На основание чл.283 НПК, съдът чрез прочитането им е приобщил всички доказателства по административно-наказателната преписка и тези, приети при първото разглеждане на жалбата срещу процесното НП по н.а.х.д.16566/2017г. на СРС, както и тези по к.а.х.д. №11041/2019г. на АССГ. С решение № 1575/08.03.2019г. по последното дело на АССГ е обезсилено Решение №473072 от 19.08.2018г. по н.а.х.д. 16566/2017г. по съображения за допуснатата фактическа грешка при изписването на номера на НП, която не може да бъде отстранена от касационната инстанция. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

При новото разглеждане на делото, въззивният съд е призовал наказаното лице, административно-наказващия орган и актосъставителя. На основание чл.283 НПК въззивният съд прочел и приел писмените доказателства по делото – тези по н.а.х.д. 4606/2019г. – 20-ти състав и НАХД 16566/2017г. – 134-ти състав на СРС. Следва да се посочи, че по н.а.х.д.4606/2019г., по което е постановено оспореното по делото съдебно решение, единствено е разпитан актосъставителят.

Действително, няма пречка да бъде прието заключение на вещото лице по реда на НПК, без да бъде изслушано в съдебно заседание, но при условие, че вещото лице след като е призовано не се яви и е налице съгласие между страните. Тази хипотеза е предвидена в чл.282, ал.3 НПК, но видно от списъка и протокола за съдебното заседание от 20.05.2019г., вещото лице нито е било включено в списъка за призованите лица, не е приложена призовка до същото, нито е документирано явяването му в съдебно заседание. Следователно, изключението от правилото по чл.282, ал.1 НПК за непосредствено изслушване на вещото лице от съдебния състав, не е приложимо в конкретния случай. Тази разпоредба съставлява израз на принципа за непосредственост по чл.18 НПК, приложим в конкретното съдебно производство по жалбата срещу НП. Този принцип е спазен при първото разглеждане на делото и приемането на заключението в присъствието представител на касатора. Същото е прието при първото разглеждане на жалбата по нахд 16566/2017г. на СРС – протокол от 02.03.2018г. Видно от съдържанието на протокола, заключението е прието без каквито и да са уточнения и допълнения от страна на вещото лице, на същото не са зададени въпроси от страна на адвоката, представляващ касатора, същият е изразил становище да се приеме заключението. Според заключението на вещото лице Д., след изследване на образци от подписи на касатора, подписите в графи „нарушител“ и „подпис в съставения на 02.04.2017г.АУАН серия Г №597700 и инкорпорираната в акта разписка и подписа в графа „водач на МПС“ в Талон за медицинско изследване № 0027674 са положени от едно и също лице. Доколкото касаторът не е отрекъл в нито едно от производствата подписа си в съответната графа на АУАН, от заключението на вещото лице следва, че е подписал и талона за медицинското изследване, до който извод е достигнал в решението си СРС по 16566/17г. на СРС.

Същевременно, въззивният съд в оспореното по делото решение се е позовал единствено на писменото заключение на вещото лице. Предвид на това, макар и формално да не е спазен чл.282, ал.3 НПК, на каквото нарушение касаторът не се позовава и касационната инстанция не може да го вземе предвид, не е допуснато

нарушение на принципа по чл.18 НПК за непосредственост в производството, доколкото допълнителни изявления извън писменото заключение не са направени от вещото лице.

Що се касае до доказването на състава на нарушението, то въззивният съд в оспореното по делото решение се е позовал само на разпита на актосъставителя Д., който след като е заявил, че не си спомня точно случая, в заседанието му е предявен процесния АУАН, е потвърдил, че е съставил същия. Освен това съдът се е позовал на писмени доказателства - талона за медицинско изследване, докладна записка от 02.04.2017г. от П. – младши инспектор при Аеоргара С., който е подал сигнала за касатора, протокола за експертизата и заповед за компетентността на административно-наказващия орган и актосъставителя. Тези доказателства изрично са посочени мотивите на съдебното решение – стр. 2/3 от него.

Въззивният съд не се е позовал на дадените показания от П. при първото разглеждане на делото, а само на дадената от него писмена докладна, приложена в оригинал. Единствените гласни доказателствени средства, на които се е позовал са тези на Д., изслушани непосредствено пред него, видно от протокола от о.с.з. от 20.05.2019г. по н.а.х.д. 4606/2019г. на СРС. Тъй като устните показания на П., не са взети предвид при второто разглеждане на делото, то същите не съставляват доказателствено средство. Следователно, въззивният съд се е позовал само на събрани от него доказателства и не е допуснал нарушение на принципа по чл.18 НПК.

Неотносими към състава на нарушението по чл.174, ал.3 ЗДВП са твърденията, че касаторът е направил искане да му бъде издаден талон за медицинско изследване, а противоречи на доказателствата, че такова не му било издадено и връчено. Твърдението му, че е искал да направи възражение, но не му била дадена възможност е в противоречие със съдържащото се в административно-наказателната преписка такова, депозирано на 02.04.2017г. от него. Също в АУАН са посочени данни, непосредствено възприети от актосъставителя, свидетелстващи за състоянието на касатора - за шофиране след употреба на алкохол, което съответства и на изложеното в докладната на П. и съставляващо причина да бъде извикан екип на ОПП – СДВР за съдействие, които обстоятелства обуславят необходимост да бъде тестван на място.

Също в АУАН е посочено, че касаторът категорично е отказал да бъде изпробван с техническо средство, които констатации, чрез изявлението за съставянето на АУАН от Д., правилно са приети за потвърдени от въззивния съд. Срещу тези констатации касаторът, който е бил представляван и при второто разглеждане на жалбата му, не е ангажирал доказателства. От данните в докладната на П., който е длъжностно лице, е видно, че касаторът при поискване не е представил документи за управляването от него МПС – свидетелство и регистрационен талон, изнесеното в докладната не е опровергано от други доказателства.

Предвид на изложеното, правилно въззивният съд е ценил приетите пред него доказателствени средства, като обосновано е приел за установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка.

За отговорността на касатора за нарушението на чл. 174, ал. 3 ЗДВП са относими отказът му да бъде извършен тест с техническото средство, индивидуализирано в АУАН и в НП, и за употреба на алкохол, както и, че по издадения му талон за медицинско изследване на същата дата – 02.04.2017 с посочен час на връчване на талона 23ч. часа, действително не се е подложил на такова изследване в посочено в талона лечебно заведение и в указания срок. За второто квалифициращо

обстоятелство е съставомерен резултата – не е извършено изследване до 0:45 часа в МБАЛ „Света А.“, като този резултат е предварително неизвестен към момента на съставянето на акта, но при налагането на санкцията по чл.174, ал.3 ЗДвП, законодателят е предвидил възможност да бъде взет предвид. Както е посочил въззивният съд, касаторът е имал възможност за алтернативно изследване за алкохол в кръвта му, което не е извършил.

СРС е формирал изводи за законосъобразност на НП и в частта за другите две наложени административно наказание - за допуснатото нарушение на чл.чл.100, ал.1, т.1 и т.3 ЗДвП, в касационната жалба са изложени само бланкетни съображения, без конкретни данни защо точно не е доказано, че касаторът не е представил свидетелство за управление и за регистрация на управляваното от него МПС.

Следва да се посочи и високата степен на обществена опасност на нарушенията по чл.174, ал.3 ЗДвП, по своето естество шофирането след употреба на алкохол е опасно както за нарушителя, така и за други участници в движението, с тях се избягва наказателната отговорност по чл.343б, ал.1 НК. Що се касае до нарушенията по чл.100 ЗДвП, обществената им опасност също е значителна, доколкото е възможно да бъде управлявано МПС от неспособно лице или без съгласието на собственика му.

СРС като е взел предвид относимите към състава на нарушенията факти и обстоятелства, извършил е дължимия анализ на събраните по делото писмени доказателства и въз основа на безпротиворечиво изнесените данни в тях, е формирал обосновани изводи, че посочената в АУАН и НП фактическа обстановка е установена. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК при събирането и преценката на доказателствата, а доводът на касатора за обратното е необоснован. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК при събирането и преценката на доказателствата, касаторът като е имал възможност не е посочил конкретни доказателства, които да бъдат събрани в подкрепа на твърденията си, които са останали недоказани.

Също съдът е формирал логични и обосновани изводи при преценката си за материалната законосъобразност на НП – за съставомерност на установените факти и обстоятелства и съответствието им с дадената им правна квалификация по посочените като нарушени разпоредби в НП. В заключение, като обоснована със събраните доказателствата и при правилно приложение на материалния закон, за което касационната инстанция следи служебно, преценката на СРС за законосъобразност на процесното НП се споделя от касационната инстанция.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено е при правилно приложение на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение без номер от 03.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, по НАХД № 4606/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: